

har ført til just at gjøre Directeurposten fast og uforanderlig. Saaledes see vi i de 18 Aar i Frankrig fra 1830—1848 een og samme Directeur styre det Hele, og trods den store politiske Forandring, som fandt Sted i 1848, var der Intet, man ønskede mere end at bevare den samme Mand i denne Post. I en anden Henseende gaar ogsaa Tiden ganske i modsat Retning i Udenrigsministeriet i Modsatning til de andre Ministerier. I de andre Ministerier gaar hele Tidens Bestræbelse ud paa en Decentraliseringen, i Udenrigsministeriet fører hele Udviklingen til en stærk og nødvendig Centralisation, fordi man af economiske Grunde indskrænker Gesandtskabspersonalet saa meget, som det vel kan forvares. Altsaa blive Henvendelserne deels mundtlige til Ministeren og deels telegraphiske, ligesom det er en Folge af den ledede telegraphiske Forbindelse, at Gesandterne ved enhver Leilighed søge at faae Instruxerne, og hvad der kan være af Tvivl i d. m. forklarede ved en Ordre fra Ministeren selv. Min Overbeviisning er, at det vil være ugjortligt at improvisere en Directeur, saaledes som det antoges af den ærede Ordfører, thi det er ikke alene den historiske Kundskab, som han kan læse sig til i Depecherne etc., men det er det Kjendskab, han skal have til de mundtlige Forhandlinger, der have fundet Sted med Ministrene i deres Rækkefølge, — det er dette, som er af væsentlig Betydning. Dette Kjendskab til de mundtlige Forhandlinger har ligesaa megen Vigtighed som Kjendskabet til, hvad der er skrevet. Dette Kjendskab kan Directeuren imidlertid kun faae ved at blive længe i sin Stilling, og jeg tør derfor i Modsatning til, hvad der er anført af den ærede Ordfører, paastaae, at Staten burde stræbe efter, at en Directeur paa denne Plads maatte blive, om jeg saa maa sige, udødelig, thi jo længere han bliver, desto mere er han værd for Staten, desto ubetaleligere bliver han, i desto højere Grad bliver han et levende Vericon, og det er det, han skal være, det er dertil, han skal bruges, og den Nytte, han vil kunne gjøre — hans Gaver være saa store, som de være ville, — vil kun kunne fremkomme ved, at Vorherre lader ham leve i længere Tid. Jo længere

han lever, forudsat, at Vorherre lader ham beholde sine aandelige Evner usvækkede, desto ubetaleligere bliver han for Staten, desto nødvendiggere er det for Staten at søge at fastholde denne Mand. — Der er som et enkelt Motiv for Udvalgets Fleertals Forslag under Form af en Henviisning omtalt de Vanskeligheder, det kunde medføre for Ministeren at møde Modstand hos Directeuren. Jeg tror, at ogsaa paa dette Punkt tager man fuldstændig feil; thi i intet Ministerium vil en saadan Modstand vanskeliggere indtræffe. Det, der nemlig væsentligt falder i Directeurens Lod, er Besørgelsen af de løbende Forretninger, som altid føres i samme Mand, i en forsat Continuitet; det er der, han har sin fulde Ansvarlighed. Den egentlige politiske Direction fra en Ministers Side vil dele sig i to Dele, de mundtlige Samtaler med herværende diplomatiske Agenter og Instruxerne til Gesandterne i Udlandet, hvilke Instruxer det maa være hans Bestræbelse at lade træde frem i en fuldkommen Harmoni med hans mundtlige Ord, thi uden det vil hans Personlighed ikke blive hørdet, uden det vil det ikke blive muligt at give den Tro til hans Ord, som er nødvendig, for at en mindre Stats Minister kan have Noget som helst at betyde. Jeg er overbevist om, at det vilde være en utilgivelig Feil at gaae ind paa en Reform i den antydede Retning, og jeg har den fulde Fortrosthed, at aldrig nogen Minister vil paatage sig Ansvar derfor.

J. N. Hansen: Den ærede Ordfører har begyndt sit Foredrag idag med at give en lille Mistillids-Medfølge til det Forslag af Mindretallet om Generalsekretærer, der blev vedtaget i sidste Møde, men da det blev vedtaget med saa stor Stemmesfæerhed, kan Mindretallet vel finde sig i et saadant lille bagter efter kommende Udtryk af Mistillid. Den ærede Ordfører, der er med at stille et lignende Forslag til denne Lov, vil imidlertid nu have hørt af den høitagtede Udenrigsminister, at Sagen meget bedre lader sig sætte igjennem i de Ministerier, for hvilke Mindretallet sidst havde foreslaaet det, end i det, for hvilket han her er med til at foreslaae det; han vil see, at Mindretallets Forslag med Hensyn til de